IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS)
Volume 23, Issue 5, Ver. 1 (May. 2018) PP 101-103
e-ISSN: 2279-0837, p-ISSN: 2279-0845. www.iosrjournals.org

కుబేరయ్య దౌష్ట్యం

KUBERAYYA DOWSTHYAM

బి. మేరి కుమారి B.MARY KUMARI
జె.యం.జె మహిళా కళాశాల (స్వయంప్రతిపత్తి), తెనాలి. J.M.J Women's College(Autonomous), Tenali.

ఈ నాటకంలో కుబేరయ్య పాత్ర – కుబేరుడు అంటే ధనవంతుడు అని అర్థం. ఈ నాటకంలో ధనవంతుడైన వ్యక్తికి కుబేరయ్య అనే పేరు పెట్టడం సమంజసంగా ఉంది.

పూర్వకాలం నుండి ఇప్పటి వరకు సమాజంలో, సంఘంలో అగ్రకులం వారిది, ధనవంతులది పెత్తనంగా సాగుతూ ఉండేది. ఈ వ్యవస్థ సమూలంగా మారాలని, అందరూ చదువుకుని పైకి ఎదగాలని, సమాజాన్ని మార్చాలనే తపనతో రాసిన నాటకంగా దీనిని భావించవచ్చు. తక్కువ కులంవారు చదువుకోకూడదని వారికి చదువురాదని, వారు చదువుకోటానికి అర్హులు కాదని సంఘం పెట్టిన ఆంక్షలను త్రోసివేసి అందరూ చదువుకోవాలని, చదువును ఆయుధంగా భావించండి అని తెలియజేసిన నాటకం ఇది.

గేదెలు చేలో పడినప్పుడు 'పాలేరు పీసుగకి పాటలెందకంట' వీణ్ణి పాలేరుగా పెట్టుకున్నది పాటలు పాడటానికి అంటూ నిష్టురోక్తులు పల్కుతాడు. అంటే ఇక్కడ పాలేరుగా జీవించే వ్యక్తి పాలేరుగానే ఉండాలని వారు ఇతరత్రా పనులు ఏమి నేర్చుకోకూడదని, అలా నేర్చుకుంటే వారు పైకి వస్తారని దురుద్దేశ్యంతో వెంకన్నను తిడతాడు.

రాత్రి బళ్ళోకి వెంకన్న వెళ్ళి చదువుకుంటున్నాడని వీరేశం చెప్పినప్పుడు పాలేరుకు ఒక్క సంగీతమే అనుకున్నాను. సాహిత్యం కూడా అని అనటంలో తక్కువ కులం వాళ్ళ మీద ఈయనకు ఉన్న ఏహ్య భావం కనిపిస్తుంది. వెంకన్న నాన్న పుల్లయ్యను పిలిపించి పాలేరు తనం చేసుకు బ్రతికే తొత్తుకొడుక్కి చదువేమిటిరా? చదువు ? అని అనటంలో మీరు మాతో చదువుకోటానికి సమానులు కాదు అని చెప్పకనే చెప్పినట్లు కన్పిస్తుంది. నీ కొడుకుని పాలేరుతనం మానిపించి కలగటేరు చెయ్యి అని అనడంలో అతని వ్యంగ్యం కనబడుతుంది. బాల వెంకన్నకు, పుల్లయ్య సహాయం చేసిందని ఈ పిల్ల తల్లితో గట్టిగా చెపుతాను మాలాంటోళ్ళు బ్రతికి ఉండగానే

యీ వేషాలు అనడంలో ఆ ఊర్లో తనమాటే నెగ్గాలని తన ఆధిపత్యమే సాగాలని కోరుకుంటున్నా వాడిగా గుర్తించవచ్చు. కూలీల విషయంలో ఈడ్చి తన్నినా ఏకానీకి గతిలేని కూలిపీనుగులేగా నాచేతి క్రింద వాళ్ళెంత అని అంటాడు.

అంటరాని వాళ్ళతో పని చేయించుకోవచ్చు, వళ్ళు పట్టించుకోవచ్చు, అంటరాని స్త్రీలతో తన నీచ కోరికను తీర్చుకోవచ్చు, కాని అంటరాని వాళ్ళతో సంబంధం కలుపుకోవటం ఏమిటని సుందరరావును ప్రశ్నిస్తాడు. అంటరాని తనం అన్నపదం అప్పటి నుండి ఇప్పటికి అలాగునే కొనసాగుతుంది. కలిసి భోజనం చేస్తాను. కలిస్తే పని చేస్తారు కాని బయట భూమి గుండ్రంగా ఉందని ఇంటిదగ్గర భూమి నలుచదరంగా వుందని తమ గూటికే వెళతారు.

కుబేరయ్య, వెంకన్న పిన్ని అయిన సీతపై కన్నుపడుతుంది. పుల్లయ్యను పొలం కాపలాకి వెళ్ళమని చెప్పి, ఒంటరిగా ఉన్న సీత ఇంట్లోనే జొరబడతాడు. నీవు ఒక్క లెక్క మీఅక్కనే చంపిన వాణ్ణి అని ఆమె చెయ్యి పట్టుకోపోగా ఆమె అరుపులతో పుల్లయ్య వచ్చి రక్షిస్తాడు. కుబేరయ్యకు భయపడి సీత పారిపోతుంది. పారిపోయిన సీతను వెతికి తీసుకురమ్మని తన అహంకారాన్ని చూపిస్తాడు.

పాలేరుతనము చేయకుండా వెంకన్న చదువుకుంటున్నాడని కొడుతున్న కుబేరయ్యతో పసిబిడ్డను అలా కొట్టకండి అన్న ఉపకారితో అసలు నిన్ను ఈ దారికి రమ్మని ఎవరు చెప్పారు. రేపు ఈ దారిలో కంపలు పాతేస్తానని అనటంలో అతని కుల, ధన అహంకారం తెలుస్తుంది.

అంటరాని వాణ్ణి తెచ్చి పండంటి వంశంలో కలిపేస్తున్నావు. పైగా మమ్ములందరిని చవటల్లాగ ఊరుకోమంటున్నావు అని సుందరంతో అనడంలో కుబేరయ్యకు అంటరాని కులంపై ఉన్న చిన్న చూపు కన్పిస్తుంది.

ఈవిధంగా ఈ నాటకంలో ధనవంతుడైన కుబేరయ్య పాలేరుగా పున్న వెంకన్న విషయంలో, పుల్లయ్య మరదలు అయిన సీతతో, సంఘాన్ని సంస్కరిస్తున్న ఉపకారితో, చెల్లెలను అంటరాని వాళ్ళకు ఇచ్చిన సుందరంతో ఆయన ఎలా ప్రవర్తించాడో అర్థమౌతుంది.

మేక వన్నె పులిలా ఉన్న కుబేరయ్య లాంటి వారు ఉన్నంతవరకు ఈ కులవ్యవస్థ, సమాజం బాగుపడదు. మనిషిని, మనిషిగా చూసి, మనిషి యొక్క కులం, రంగు, అధికారం, ధనం కాక గుణం చూసి ప్రేమించి 'సొంత లాభం కొంతమానుకుని' తోటి మనిషికి సహాయం చేసినపుడు సమాజం బాగుపడుతుంది సమాజము బాగుంటే మనము బాగుంటాము.